

bijschrift

Afscheid

Ik heb er negen jaar lidmaatschap van het Hoofdbestuur van de Nederlandse Bijenhoudersvereniging opzitten, waarvan de laatste zes jaar als voorzitter.

Het is genoeg geweest. Ook al omdat de statuten niet toestaan dat een HB lid langer dan negen jaar aanblijft. Dat is een zegen. Voor mij persoonlijk, omdat het afscheid niet gepaard gaat met grote sociale druk om nog maar even aan te blijven. Maar ook voor de vereniging is het een goede zaak dat na zoveel jaren iemand anders de klus overneemt. Iemand met nieuw elan en nieuwe ideeën.

Traditie

Een voorzitter van de NBV bevindt zich in een lange traditie. De voormalige VBBN had een lange geschiedenis en voor de voormalige NCB en LLTB (de fusiepartners) gold hetzelfde.

Het geeft een steun om je opgenomen te voelen in een reeks illustere voorgangers. Dat is ook een last, een extra verantwoordelijkheid gelet op de idealen en inspanningen van je voorgangers. Daar heb je rekening mee te houden en je kunt als het ware niet met een schone lei beginnen.

Fusie

Ik voel dat ik ouder word en dat de verantwoordelijkheid voor de NBV me bij tijd en wijle zwaar valt. Het is dus goed dat ik vertrek en wat anders ga doen. Het is een interessante tijd geweest. Met als de meest in het oog springende verandering de samensmelting van drie landelijke bijenhoudersorganisaties. Ik ben er blij mee dat in deze eerste twee jaren van de NBV een open sfeer is ontstaan, waar bestuurders van groepen en HB met regelmaat

overleggen over het beleid van de NBV en waarbij een realistisch beeld ontstaat van het werk van het HB en van de groepen.

De zuringheid in de relatie tussen imkers en het Hoofdbestuur (in het verleden vaak aanwezig) is weg. Ik heb ervoor geijverd dat er een open- en niet-autoritaire sfeer is ontstaan. In de organisatieleer is het bekend dat een centraal, autoritair bestuur bij de achterban leidt tot passiviteit: men wacht op instructies en initiatieven van boven. Een decentraal, open bestuur leidt tot dynamiek. Mensen voelen zich uitgenodigd om met initiatieven en positieve kritiek te komen. Zij kunnen en willen bondgenoot zijn en hun deskundigheid inzetten.

Contacten

In de functie van voorzitter kom je, vooral door de

representatieve taken, vaak in aanraking met imkers uit het hele land. Dan merk je hoeveel aardige maar ook goede imkers er binnen de vereniging zijn. Die contacten en gesprekken zal ik missen.

Mijn wens is dat mijn opvolger, Jan Dommerholt, een even leuke en inspirerende tijd zal hebben als ik meemaakte en dat de NBV gaat uitgroeien tot een stabiele vereniging die een thuishaven vormt voor imkerend Nederland. Het ga u goed!

Jos Plaizier, voorzitter NBV